

جشن اول ماه مه و پلورالیسم سیاسی در پاریس

قادر تمیمی

سه‌شنبه ۲۱ اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۱۱ می ۲۰۱۰

اول ماه مه امسال، جمعی از ایرانیان در پاریس تجربه دیگری را به نمایش گذاشتند. برای برگزاری راهپیمایی در روز اول ماه مه، چند ده تن از فعالین سیاسی و اجتماعی در تاریخ ۲۵ آوریل گردهم آمدند تا راهکاری بیابند که ضمن بزرگداشت روز جهانی کارگر و پشتیبانی از مطالبات کارگران ایران، پیشبرد سیاست بسیج حداکثر نیرو در دفاع از دموکراسی و علیه استبداد را عملی کنند.

سیاستی که فقط برپایه اشتراکات شکل گرفت، بدون اینکه مانع ابراز نظر و مبانی فکری شرکت کنندگان شود. بر مبنای چنین سیاست و روشی بود که کمیته ای با نام «همآهنگی ایرانیان برای اول ماه مه» بر پایه اصولی مانند: همبستگی بین المللی کارگران - دفاع از حقوق و مطالبات کارگران و مزدبگیران از جمله حق تشکل مستقل و افزایش دستمزد - دفاع از مبارزات مردم ایران برای آزادی، دموکراسی و عدالت اجتماعی و آزادی بدون قید و شرط زندانیان سیاسی و فعالین تشکل های صنفی ومدنی ایران تشکیل شد. این «کمیته» در فراخوان خود صراحتاً اعلام کرد که «از شرکت افراد و نیروهایی که حول محورهای اعلام شده بالا مایل به مشارکت در راهپیمایی بوده و خواستار آوردن شعارهای مورد تأکید خود باشند، استقبال می کند.»

نگاهی به فراخوان های* پشتیبانی نشان می دهد که نحله های سیاسی مختلف با آماج های سیاسی گوناگون، بی آنکه سانسور شوند یا نیازمند خودسانسوری باشند، ضمن پشتیبانی از اشتراکات، با بیان آماج های سیاسی خود در این حرکت شرکت کردند.

گرچه این «کمیته» بر اساس صفت شهروندی بنیان گذاشته شد، اما، با دعوت از همه افراد و نیروهای سیاسی با حفظ شعارهای مورد تأکید خود، راهکاری نو و کارساز نیز ارائه کرد. فاصله گیری از تک صدایی

و برسمیت شناختن چند صدایی، یکی از راه های موثری است که می تواند توازن قوا را به نفع بلوک دمکراسی خواهی تغییر دهد. راه حلی که رژیم جمهوری اسلامی به شهادت همه قرائن سیاسی موجود برای جلوگیری از تحقق آن، همه گونه ترفندی را بکار برده و می برد.

✘

در این حرکت با چنین سیاست و روشی، اما، جای برخی از نیروهای چپ و آزادیخواه و مخالفین حکومت تئوکراتیک حاکم خالی بود. نیروهایی که شعارهای شان، بی کم و کاست در این مجموعه بیان شده بود و خود نیز می توانستند به هر شکل دیگری که تمایل داشتند شعارهایشان را بیان کنند. بویژه کسانی که در طول حیات سی ساله حاکمیت اسلامی ایران دمی از مبارزه علیه رژیم جمهوری اسلامی و تحقق اهداف سیاسی خود از پای نشسته اند.

در اول ماه مه امسال، همه می توانستیم ضمن پشتیبانی از مطالبات جاری کارگران در ایران و دفاع از دمکراسی، آزادی و عدالت اجتماعی، حتی اهداف استراتژیک خود را بیان کنیم. هیچ مانعی وجود نداشت.

✘

ایرانیان شرکت کننده در این راهپیمائی با در دست داشتن پرچم های ایران، منقش به « ایران»، « آزادی» و « آزادی، دمکراسی و لائیسته»، عکس هایی از منصور اسالو، نماینده کارگران سندیکای شرکت واحد و اتوبوسرانی تهران و ابراهیم مددی، نماینده شرکت شرکت نیشکر هفت تپه و پلاکاردهای زیر- به زبان های فرانسه و فارسی - مطالبات کارگری، آزادی زندانیان سیاسی بویژه کارگران در بند و حق تشکل سندیکائی را که از بلندگو پخش می شد، تکرار می کردند.

✘

✘

✘

✘

✘

✘

✘

« از کارگران نیشکر هفت تپه و شرکت واحد اتوبوسرانی حمایت کنیم»
 « سندیکالیست های زندانی آزاد باید گردند»
 « همبستگی با سندیکای شرکت واحد و نیشکر هفت تپه»
 « آزادی زندانیان سیاسی در ایران»
 « دانشجوی زندانی آزاد باید گردد»
 « از جنبش برابری طلبانه زنان حمایت می کنیم»
 « برای ایرانی دمکراتیک، لائیک و جمهوری»
 « در چارچوب جمهوری اسلامی دمکراسی امکان ندارد»
 « نه به حکومت مذهبی در ایران»
 « نه به جمهوری اسلامی ایران»
 « سرنگون باد جمهوری اسلامی ایران»
 شرکت کنندگان در این راهپیمائی تقریباً شش ساعته کوشیدند صدای کارگران ایران و وضعیت سیاسی جامعه ایران را به اطلاع شهروندان فرانسوی برسانند.
 در طول مسیر راهپیمائی علاوه بر پخش شعارهای مشترک، در بلندگو « سرود ای ایران»، « سرود یار دبستانی»، « سرود سر اومد زمستون» و « سرود انترناسیونال» شوری ایجاد کرده بود که امید ارتقاء شعور مبارزاتی و همگرایی و چند صدایی را نوید می داد.

5 می 2010

[فراخوان کمیته «هماهنگی ایرانیان برای اول ماه مه»](#)

[فراخوان جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک - پاریس](#)

[فراخوان ایرانیان ساکن پاریس](#)

[فراخوان سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران- واحد پاریس](#)

[فراخوان کمیته مستقل ضد سرکوب شهروندان ایرانی- پاریس](#)